

MAANDBLAD

behalve in februari en augustus

JAARGANG 60 NR. 10

OKTOBER 2009

België – Belgique

P.B.

8000 BRUGGE 1-2

3 / 4565

DE BRUGSE KERKBODE

Verantwoordelijk uitgever/afzendadres

Ds. J.C. de Beun, Blauwvoetstraat 32, 8310 Assebroek

☎ 050-35.50.84

E-mail: jdebeun@skynet.be

KANTOOR VAN AFGIFTE: 8200 "BRUGGE MAIL".

ERKENNINGSNUMMER: P408440

VERENIGDE PROTESTANTSE KERK

BRUGGE

www.vpkb.be/Brugge

Ontstaan in 1520

Erkend op 1 juni 1576 en op 22 januari 1817

Wettig erkend op 2 mei 1953

Kerkgebouw – 't Keerske

Keersstraat 1 – 8000 Brugge.

De kerk ligt in het centrum van Brugge
vanaf de markt loopt u naar de Philipstockstraat
de tweede straat links is de Keersstraat

Predikant - ds. J.C. de Beun

Blauwvoetstraat 32 – 8310 Assebroek

Telefoon: 050 - 35.50.84

E-mail: jdebeun@skynet.be

Bankrekening 280-0202516-17

t. n.v. 'Verenigde Protestantse Kerk Brugge'

Nederlandse giro 400456

t. n.v. 'Verenigde Protestantse Kerk Brugge'.

Bankrekening diaconie 001-4461304-59

t.n.v. 'Diaconie Verenigde Protestantse Kerk Brugge'.

VZW Vrienden 000-0165874-04

t.n.v. 'Vrienden Protestantse Kerk Brugge'

En hij vangt aan hen te onderrichten dat de mensenzoon veel móet lijden, verworpen moet worden door de oudsten, de overpriesters en de schriftgeleerden en ter dood gebracht zal worden en na drie dagen opstaan; openhartig heeft hij dit woord gesproken. Petrus neemt hem terzijde en vangt aan hem te bestraffen. Maar hij keert zich om, ziet zijn leerlingen aan, bestraft Petrus en zegt: ga weg, achter mij, satan, want je zint niet op de dingen van God maar op die van de mensen! Hij roept de schare samen met zijn leerlingen tot zich en zegt tot hen: als iemand dat wil, achter mij komen, laat hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen, en dan mij volgen! want al wie zijn ziel wil redden, die zal haar verliezen, maar al wie zijn ziel zal verliezen om mij en het evangelie, die zal haar redden; want wat baat het een mens om de hele wereld te winnen en schade te lijden aan zijn ziel?- want wat kan een mens geven in ruil voor zijn ziel? (Marcus 8:31-36)

Nu dan, o Israel, hoor de inzettingen en de verordeningen, die ik u leer na te komen, opdat gij leeft en opdat gij het land binnengaat en in bezit neemt, dat de HERE, de God uwer vaderen, u geven zal. Gij zult aan wat ik u gebied, niet toedoen en daarvan niet afdoen, opdat gij de geboden van de HERE, uw God, onderhoudt, die ik u opleg. Met eigen ogen hebt gij gezien, wat de HERE ten aanzien van Baal-peor gedaan heeft, hoe de HERE, uw God, alle mannen die Baal-peor achterna liepen, uit uw midden verdelgd heeft; terwijl gij, die de HERE, uw God, aanhingt, heden nog allen in leven zijt. Zie, ik heb u inzettingen en verordeningen geleerd, zoals de HERE, mijn God mij geboden had, opdat gij aldus zoudt doen in het land, dat gij in bezit gaat nemen. Onderhoudt ze dan naarstig, want dat zal uw wijsheid en uw inzicht zijn in de ogen der volken, die bij het horen van al deze inzettingen zullen zeggen: Waarlijk, dit grote volk is een wijze en verstandige natie. (Deuteronomium 4:1-6)

Vertaling: Naardense Bijbel.

Jezus vraagt aan zijn leerlingen: "Wie zeggen de mensen, dat ik ben?" Het gaat Jezus niet om naamgeving, maar om een waarderingsoordeel. Petrus zegt: "U bent de Messias". Op dit punt volgt de hele christenheid hem. En toch is er geen eensgezindheid; dat blijkt uit de verschillende beeldvorming omtrent Jezus. Petrus belijdt Jezus naar het beeld dat hij van de Christus maakt, namelijk de Christus in de hemel. Van een andere wil hij niet weten. Maar Jezus begint daarna te vertellen over de verschrikkelijke dingen die Hij zou moeten doormaken. Het dan blijkend onverstand van Petrus is begrijpelijk: hij kon zich (nog) geen lijdende Messias denken; hij dacht nog aan een aards koninkrijk en een aardse koning; hij dacht zich de toekomst nog overwegend langs de nationale lijn in de trant van meerdere profeten. Vandaar Petrus' onbegrip voor Jezus' lijden en zijn verwerping van de lijdensaankondiging. Maar de terechtwijzing van Jezus is duidelijk: "ga weg achter mij, satan"; er dreigde een voor zijn Evangelie groot misverstand, vandaar Jezus' intensieve inleiding der discipelen in het lijdensgeheimenis onderweg.

Jezus begint te leren. Er is sprake van lijden moeten. Moeten betekent: niet anders kunnen: het lijden moeten van Christus is een historische onontkoombaarheid geweest. Geen noodlot in het antiek-heidens denken, maar naar de duiding in Genesis een historische fataliteit, die uit de zonde te verstaan is. Christus is de Heilige, de van God gezondene; Hij is God, die in een mens verschijnt (naar de geloofsbelijdenis van Chalcedon: waarachtig God en waarachtig mens). Maar voor het Heilige is er in deze wereld geen plaats (meer).

De wereld wil God niet, tenzij als bruikbare afgod, een soort 'Deus ex machina' (God als een soort machine, die werkt als je er een muntstuk in gooit, als jij wilt 'halen' wat je nodig hebt of vindt dat je het nodig hebt).

De mens wil anders dan God, van de aanvang af. Dat is de zin van de paradijsgeschiedenis. De mens wil op de verkeerde wijze autonoom zijn. Zoals oude geschriften formuleren: "de mens is van nature geneigd om God (en zijn naaste) te

haten". Door zijn val is de verschijning van God hem tot een aanklacht geworden. Daarom verbergt hij zich voor God en wil Hem ontlopen (Adam, Kaïn).

De mens tracht onder zijn verantwoordelijkheid uit te komen; als God hem dan komt halen, wil de mens niet: hij wil niet teruggeroepen worden tot de dienst Gods; hij wil vrij blijven en zich zelf kunnen zijn. In Jezus komt God ons terugroepen.

De Heer moet lijden. Moeten betekent ook: niet anders mogen, behoren te lijden. Hiermee komen we tot de 2de zin van dit lijden moeten: wie in Gods naam komt, moet weet hebben van het lijden. Want God wil, dat zijn Gezondene aan zijn opdracht trouw blijft tot in de dood. Wie zwijgt en zich terugtrekt, als zich de haat en de vijandschap gaan openbaren, verloochent zijn zending en zijn Zender.

In Christus komt God ons terugroepen. Daarom moest Hij lijden en sterven. Jezus wist dit: het lijden heeft Hem niet overrompeld. Hij wist Zich de gezonden lijdende knecht. Hij is trouw geweest tot in de dood, aan God en aan de mensen. Christus' leven, lijden en sterven zijn niet alleen plaatsvervangend, maar ook voorbeeldig. Daarvan getuigt de tekst, die over de navolging van Christus spreekt. Van de "navolging van Christus" hebben wij gemaakt, dat we Jezus Christus zoveel we kunnen moeten "nadoen", imiteren. Maar het is: achter Hem komen en aangaan zoals een leerling achter zijn meester en zoals een schaap achter de herder.

Petrus en velen in de christenheid kunnen dat het niet aanvaarden. Petrus met zijn Christusbelijdenis denkt aan de Messias met glorie en macht, zonder lijden en dood. Maar we zien de lijdensweg van mensen en volkeren.

We hebben er –terecht!– grote moeite mee. We vermijden het lijden liever en laten ons verleiden door of vluchten in het droombeeld van de sterreclame: glamourmensen en zonnige stranden. Hoewel, we weten eigenlijk wel dat het leven anders is.

Met het zingen of spreken van de geloofsbelijdenis zijn we op de weg van het geloof niet klaar. We dienen telkens opnieuw leerling te worden en te luisteren naar Jezus woorden zodat het beeld dat wij van Hem hebben op zijn minst bijgesteld kan worden. De christen moet voorkomen om God te manipuleren naar zijn beeld.

Dat is de verbinding met de tekst uit Dt. 4, die brengt de onmanipuleerbaarheid van God tot uiting. De waarschuwing tegen afgodendienst speelt daar een grote rol. De reden daarvan is dat Israël het moeilijk had met zijn onzichtbare God. Temidden van de cultuurvolken met hun fraaie en kostbare godenbeelden was er geen eer met God in te leggen. Het godenbeeld is zelf geen god, maar wil de god die er achter staat concreet maken. En juist zo wordt die god manipuleerbaar: je hebt hem in je zak (opgegraven amuletten). En als de mens God de baas is, wordt hij uiteindelijk zelf god. Hier tegenover stelt de Schrift de onmanipuleerbare God. Die kun je niet bezweren en voor je kar spannen. Hij komt in Dt. als stem die aanspreekt en ontmoeting brengt.

De prediking van Dt. is: waag het met die stem. Uiteraard heeft Mozes weet van het feit dat de beeldloze God moeilijk te verkopen is. Omdat er niets te zien is kun je Hem moeilijk anderen aanpraten. Daarom de vermaning en het appèl; als je Gods stem tot kompasnaald voor je leven neemt kan dat een alternatieve levenswijze opleveren, die ook anderen opvalt.

God is van huis uit een soortnaam, er zijn vele goden. Het woord is pas een eigennaam geworden na strijd tussen de concurrerende godsbeelden. De sporen daarvan zijn in het OT volop aanwezig; het dubbele woordgebruik speelt voortdurend een rol, zelfs een heel vitale. Het maakt het mogelijk om de vraag te stellen wie of wat de echte 'god' is.

Aan het onderscheid tussen god en afgod, tussen echt en pseudo, zit iets profondervindelijks. Er is tijd voor nodig om te merken of je je al dan niet hebt vergist,

want er zijn misleidingen. Alleen de echte God is de rots waarop gebouwd kan worden, de schouders waartegen mensen kunnen uithuilen.

Maar goden zijn, zoals de joden al wisten, als een rietstaf die de handen doorboort van hen die erop leunen. Onvoorwaardelijke toewijding op maatschappelijk, politiek en religieus terrein is riskant. Mensen kunnen door onvoorwaardelijke toewijding goden maken van sportmensen, van de etnische groep, het vaderland, de vlag, de kerkleer, de commercie. Die toewijding is de reden dat godsbeelden, ook versies van de christelijke beeldvorming, een ramp voor de wereld kunnen worden. Mensen blijken elkaar om bezit/geld, om seks/partner te kunnen doden, maar ook om godsdienst.

Daarom: "*Wie zegt u dat Ik ben*" en als je het zegt, weet dan dat Gods weg door lijden naar opstanding gaat!

GEMEENTEACTIVITEITEN

VROUWENBIJBELSTUDIEKRING.

Op maandag 12 oktober is er kring onder leiding van mevrouw P. **Verstraete-Desmet** van 13.45-15.45 uur in het kerkcentrum.

De volgende keer is op maandag 9 november.

KOORZANG

Repetities op de volgende maandagen van 19.30-21.00 uur op 19 en 26 oktober, 16, 23 en 30 november, 7 en 14 december.

We zingen als koor alleen op kerstzangavond, vrijdag 18 december en niet (zoals alle vorige jaren) op Kerst.

KERKENRAAD

De datum moet nog afgesproken worden (misschien 5 oktober?).

ENGELSE KERK

Dinsdag 1 september vergaderden we met o.a. Rev'd. C. Owen over de samenwerking tussen de Engelse kerk en onze kerk.

Aangezien we eind van dit jaar 25 jaar samen het kerkgebouw delen, plannen we een gezamenlijke feestelijke eredienst op zondag 6 december om 10.00 uur.

DISTRICTSVERGADERING

Zaterdag 24 oktober is de districtsvergadering in het PCC te Gent om 14.00 uur.

BIJBELSTUDIE

Dinsdag 13 oktober om 19.30 uur in het kerkcentrum (zie volgende bladzijde).

DE BRIEF AAN FILEMON

Dit briefje is het kortste (25 verzen), maar ook het persoonlijkste van Paulus brieven.

Er komt als het ware een "andere" Paulus komt aan bod; anders zo ambtelijk, nu persoonlijk. Hoewel de brief in engere zin geen pastorale brief is (geen raadgevingen

voor leerlingen met het oog op hun ambtspraktijk) toch is het een levend pastoraal werk van Paulus. Een vlug geschreven briefje met ernst en scherts.

Paulus heeft heel wat officiële brieven (aan kerken) geschreven; verscheidene zijn verloren gegaan (cf. 2 Petrus 3,15; 1 Kor. 5,9 en Filemon 3,1). Nog meer particuliere brieven zijn verloren gegaan.

Filemon is zo'n persoonlijke brief, niet gericht aan een gemeente, maar aan de welgestelde christen Filemon uit Kolosse (of Laodicea?). Paulus leerde hem waarschijnlijk kennen toen hij in die omgeving preekte.

Omdat de aanleiding van deze brief geen theoretische, maar een praktische aangelegenheid betreft (het lot van een weggelopen slaaf), heeft dat ertoe geleid dat dit kleine Bijbelboek niet meteen als canoniek aanvaard is. Het is de enige private brief van Paulus die bewaard is gebleven.

De brief is geschreven uit de Geest, die de wereld overwint. De tussenmuur, die scheiding maakte (Efeziërs 2,14), is weggenomen. In Christus is noch slaaf noch vrije meer. Voorlopig blijft Onesimus slaaf en Filemon heer, maar hun diepste verhouding is toch nog anders. Zij zijn voor altijd elkaars broeders.

Paulus erkent echter de bestaande sociale rechtsverhoudingen als normaal. Daarom pleit hij niet voor de latere (terechte!) afschaffing van de slavernij.

OPEN KERKEN / CALVIJNJAAR

Van zondag 7 juni tot en met zondag 23 augustus was onze kerk elke vrijdag, zaterdag en zondag van 12.00-16.00 uur geopend voor bezoekers.

Dankzij de inzet van vrijwilligers die voor de permanentie zorgden is dat prima gelukt. Of dit voor herhaling vatbaar is voor volgend jaar, is de vraag. Nu hadden we de Calvijntentoonstelling, maar is het de inzet en het geld waard? Dat kunnen we bespreken met de kerkenraad, bestuursraad en vrijwilligers. Ideeën zijn altijd welkom!

Het begon heel mooi met de openingsdienst op (verkiezings) zondag 7 juni, waarin onze voorzitter dr. G. Liagre een interessante lezing hield en er nadien o.l.v. Dimos een mooi klassiek concert was.

De bezoekers in de genoemde periode waren niet talrijk, zo'n 15 per middag. Hoewel er niet veel geïnteresseerden waren, had ik toch geregeld interessante gesprekken met gasten, die meer wilden weten over onze kerk (nee, niet specifiek over Calvijn). Mevrouw D. Constant en ik hielden er in onze vakantietijd wel een 'werkmiddag' aan over (graag gedaan overigens!) toen er groep van een twintigtal mensen uit Knokke op bezoek kwam voor de tentoonstelling, een lezing over Calvijn en de protestantse wandeling, nadien afgerond met een glas en het spel "C-factor", om te zien wat iemands "Calvijn-gehalte" is. Echt aangenaam! Ook aangenaam was het bezoek op de sluitingsdag zondag 23 augustus van een groep gemeenteleden uit Gent-Bra-bantdam o.l.v. mevrouw E. Van Malcot. Na de eredienst en de lunch maakt men onder kundige leiding van mevrouw D. Constant de protestantse wandeling.

Mijn algemene ervaring is positief, dus voor mij is dit voor herhaling vatbaar.

ENKELE REACTIES

We vroegen de mensen die de permanentie deden of ze kort hun mening wilden weergeven aan de hand van de volgende vragen: a) Is uw ervaring positief/negatief? b) Vindt u het de moeite waard dit volgend jaar eenzelfde periode als dit jaar voort te zetten? c) Bent u bereid om u dan ook op te geven voor permanentie? d) Heeft u suggesties wat we evt. als tentoonstelling zouden kunnen opzetten?

Hieronder enkele reacties in willekeurige volgorde:

- 1) Bescheiden positief in die zin dat op elke dag waarbij ik tijdens mijn permanentie één of twee echt geïnteresseerde personen had voor de tentoonstelling, beter had geweest wanneer we een video opname bij hadden, zoals in enkele zusterkerken. In het algemeen (niet alleen bij ons) spreekt leesvoer voor tentoonstelling niet zo aan. Zelf vind ik het de moeite waard om daarmee door te gaan, maar dan elke keer gekoppeld aan een tentoonstelling zoals (religieus) schilderkunst, beelden, sierkunst enz... met voldoende publiciteit en officiële openingen.
- 2) Ik heb maar een paar keer deelgenomen maar als ik kijk naar het aantal mensen dat ik gehad heb, vraag ik me af of zoiets de moeite loont. Natuurlijk is dat moeilijk na te gaan want wanneer loont zoiets. Misschien kunnen we –mits speciale aankondiging– eens per maand of op speciale dagen de kerk (maar dan ook de crypte erbij) openstellen. Misschien kunnen we iets doen voor speciale groepen die in de kerk een dienst meemaken.
- 3) Ik vond dat de tentoonstelling heel mooi gebracht werd. De panelen in de kerk waren duidelijk en creatief. Ik vond het aangenaam om de permanentie te houden, het was tevens ook een rustmoment voor mij tijdens het luisteren naar een aangenaam muziekstuk. Er zijn heel weinig mensen gekomen. Ik schat een 5 tal. Mijn ondervinding is dat die mensen meer geïnteresseerd waren in de kerk dan in de tentoonstelling. Er werden enkele vragen gesteld over hoe het er in de protestantse kerk aan toe gaat. Men luisterde kort en dan ging men weer verder. Mijn man had meer succes. Hij kreeg een 20 tal bezoekers over de vloer. Bij hem waren de bezoekers vooral geïnteresseerd in de geschiedenis van jawel Calvijn. De kerk kwam hier wat op de achtergrond. De bezoekers waren vooral Engelsen en Nederlanders. Voor volgende keer: Het is goed om nog zo'n tentoonstelling op touw te zetten (over Luther of zo) maar dan zou ik niet zoveel permanentie houden. De stichters van het protestantisme verdienen ook hun plaatsje in het aanbod van kunst en cultuur in Brugge, maar aan de andere kant is dit niet waar het grote publiek zit op te wachten. Natuurlijk is het dan de vraag of het rendabel is om zo'n creatie te maken als er maar een paar keer "open dag" is. Stof tot nadenken...
- 4) Positief in die zin dat je daar even de gelegenheid hebt om iets over het protestantisme te vertellen en ook een getuigenis te geven. Je bent daar helemaal in de omgeving en de omstandigheden die er zich toe lenen. Negatief ook een beetje als je daar een uur of meer zit te wachten zonder bezoekers. Tijdens zo'n wachttijd vraag je je wel af "loont dit de moeite?" Het is de moeite waard dit volgend jaar eenzelfde periode als dit jaar voort te zetten, maar welke tentoonstelling wordt het? Deze borden waren zeer goed gepresenteerd en dit kon men met een zekere trots laten zien, de borden werden dan ook op meerdere plaatsen gebruikt. Als we zelf iets willen doen dan moet het ook kwalitatief goed zijn en vooral stelt zich de vraag hoe we een talrijker publiek krijgen. Hoe maak je het kenbaar? Ik heb nu opnieuw mensen ontmoet die niet wisten dat deze tentoonstelling er was, zelfs

gidsen van Brugge. Het aanbod is zo groot dat men veel dingen niet meer leest. Ik ben bereid om me ook op te geven voor permanentie.

- 5) Hieronder kort onze ervaringen. Ja, de tentoonstelling werd gewaardeerd door de bezoekers, evenals de gesprekken met de bezoekers. Nee, geen negatieve ervaring, al is het jammer dat de ingang van de kerk "aan de verkeerde kant" zit, maar dit is niet echt op te lossen natuurlijk :-). In dat opzicht is het wellicht niet voor herhaling vatbaar gezien de kosten en grote inzet voor de "weinig bezoekers", die voor andere projecten kunnen ingezet worden. We vinden het de moeite waard dit volgend jaar eenzelfde periode als dit jaar voort te zetten, ook al waren er gemiddeld 15 bezoekers per middag, er waren toch geïnteresseerden. Sommigen specifiek voor de tentoonstelling, sommigen om het kerkgebouw te bezichtigen, om eens een protestantse kerk te bezoeken. We zijn bereid om ons dan ook op te geven voor permanentie en we hebben met plezier meegewerkt! Suggesties wat we dan evt. als tentoonstelling zouden kunnen opzetten: Dat is moeilijk om op te antwoorden, omdat we dan een inschatting moeten proberen te maken in wat eventuele bezoekers interesseert en of de tentoonstelling gerelateerd moet zijn aan kerk / geloof / protestantisme. Misschien over het ontstaan van het protestantisme in Brugge, of de oorsprong van het kerkgebouw, of over de kerkherformers? Misschien wat minder voor de hand liggend: een tentoonstelling met werken van een kunstenaar? Alhoewel ik denk dat de tentoonstelling van Calvijn ook na dit Calvijnyaar interesse zal blijven wekken bij bezoekers.
- 6) De Open-Kerken-Dagen zijn naar mijn mening een mogelijkheid om naar buiten te treden. Mijn ervaring is positief, ik heb een fijn gesprek gehad met een Nederlands echtpaar. Zij hadden de grote Calvijntentoonstelling gedurende 10 uren bezocht. Zij vonden onze "kleine" tentoonstelling toch de moeite waard. Zoiets is voor herhaling vatbaar, de vraag is alleen "hoelang" moet zoiets duren? Want de openingsuren moeten "bemand" of "bevrouwd" worden.
- 7) Voor ons was het beslist een positieve ervaring. Niet dat de kerkdeur platgewalst werd (die stond trouwens breed genoeg open), maar enkel contacten waren toch best leuk. Als het moet, willen we best volgend jaar meewerken, hoewel ik me de vraag stel of dat persé elk jaar moet. Ons voorstel zou eerder zijn, om één maal in de maand (zaterdag of zondag) de kerk van 14u tot 17u open te stellen en aan te kondigen in alle mogelijke Brugse blaadjes, krantjes, websites.... Wij willen daar best een tweetal (hooguit drietal) keren per jaar aan meewerken. Zijn er nog vrijwilligers die denken zoals wij?
- 8) Mijn ervaring was niet positief. Ik had maar 6 bezoekers, waarvan drie min of meer aan onze kerk verbonden waren. Als er geen echt interessant thema voor een volgende tentoonstelling gevonden wordt (eventueel geschiedenis van onze kerk?) vind ik het eigenlijk niet de moeite waard dit volgend jaar voort te zetten. Ik zou wel eventueel bereid zijn mij op te geven voor permanentie.

VARIA:

Op grond van de notities in het verslagboek waarin de mensen van de permanentie notities konden maken, denken we dat er zo'n 420 mensen langs gekomen, waarvan er een 70 tal echte interesse toonden. De meeste 'bezoekers' glipten alleen maar even binnen.

Wat werd er zoals genoteerd over de geïnteresseerden:

- a) Het intensief bekijken van de Calvinjntentoonstelling.
- b) Vragen rond het protestantisme (wat geloven jullie, oecumene, geschiedenis).
- c) Vragen over het kerkgebouw.
- d) Enkelen gingen zitten (mediteren, bidden, luisteren naar de muziek).
- e) Vragen of men de crypte kon bezoeken.
- f) Er kwamen behoorlijk wat Nederlandse en Engelstalige toeristen langs.

Op de kerkenraad hebben we hierover ook gesproken. We zijn heel blij met de inzet van de ongeveer twintig mensen die de 34 middagen de permanentie hebben verzorgd! **Dank u wel!**

Volgend jaar zouden we opnieuw mee kunnen doen aan de activiteit “Open Kerken” en dan misschien de “Expo Biblia tentoonstelling” van het Vlaams Bijbelgenootschap kunnen presenteren.

We moeten evenwel ook bekijken of het financieel haalbaar is. De totale kosten gaan richting 2000 €. Wel wees de penningmeester erop, dat er enerzijds de kosten waren voor “Open Kerken” (ruim 1.100 €) en dat door het Calvinjjaar er extra kosten waren (ongeveer 900 €) voor:

- a) Het klassieke concert op 7 juni, dat de gemeenteleden gratis konden bijwonen en de receptie nadien.
- b) Aanschaf extra nummers Open Poort.
- c) De speciale Brugse Kerkbode van juni 2009, die ook veel duurder uitviel dan een normaal nummer.

We willen wel melden dat we door gulle giften van enkele gemeenteleden een bedrag van 1200 € hebben binnengekregen, zodat de financiële schade (...) nog meevalt.

EREDIENSTEN 10.00 u.

ZONDAG 4 OKTOBER
MAALTIJD VAN DE HEER

Predikant	Ds. J.C. de Beun
Lezing 1	Maleachi 2:10-16 tant
Lezing 2	Marcus 10:1-16

ZONDAG 11 OKTOBER

Gastpredikant	Prof. dr. J. Wiersma
----------------------	-----------------------------

ZONDAG 18 OKTOBER

Predikant	Ds. J.C. de Beun
Lezing 1	Jesaja 29:18-24
Lezing 2	Marcus 10:32-45

ZONDAG 25 OKTOBER
INZEGENING NIEUWE DIAKEN

Predikant	Ds. J.C. de Beun
Lezing 1	Jesaja 59:9-19
Lezing 2	Marcus 10:46-52

ZONDAG 1 NOVEMBER
MAALTIJD VAN DE HEER

Predikant
Lezing 1
Lezing 2

Ds. J.C. de Beun
Psalm 119:1-8
Marcus 12:18-27

OIKOCREDIT IN BRUGGE

ZONDAG 4 OKTOBER 2009

15.00 uur.

Oecumenische viering

rond het thema “*Duurzaam investeren, eerlijke handel*”, met onder meer getuigenis uit het zuiden in samenwerking met het Bisdome, in de kathedraal te Brugge.

17.00 uur.

Debat: “Empowering Women voor Afrika

Als sleutel tot ontwikkeling van Afrika door economische activiteit mogelijk te maken via onder meer micro kredieten.

19.30 uur: Good News from Africa”

Met Jean Bosco Safari en Chris Joris (90 minuten). Het is zowel een vreugdevol als een ontroerend programma, dat alle positieve elementen belicht die Afrika rijk is. Dit zijn onder andere de hechte familiebanden, het respect voor de dorpsoudsten, het belang en het respect voor de rivier, de eenheid met de natuur, de bron van alle ritmische muziek.

EREDIENSTEN ZONDAG 10.00 UUR

BABYOPPAS

KINDERDIENST

KOFFIE DRINKEN NA DE EREDIENST

HARTELIJK WELKOM